

Sygn. akt VII U 1713/15 post. z dn. 4.02.16 r. sprost. oczywistą omyłką pisarską.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 sierpnia 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. M. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia (...) roku.

Sygn. akt VII U 1713/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 sierpnia Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił K. M. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). W uzasadnieniu podano, że na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. ZUS nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu od 05.12.1974r. do 30.11.1994r. zatrudnienia w (...) Zakładach (...), ponieważ w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych wymienione stanowisko: „ćwiekacz” nie odpowiada stanowisku pracy wymienionemu w resortowych aktach prawnych. (k. 42 akt emerytalnych).

W odwołaniu od tej decyzji K. M. podał, że wbrew twierdzeniom organu rentowego przez ponad 15 lat pracował w warunkach szczególnych wykonując ćwiekowanie. Wnosił o przyznanie emerytury (k. 2 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 3-4as).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. M. urodzony (...) w dniu(...)roku złożył wniosek o emeryturę (k. 31 ae). We wniosku powołał się na dokumenty znajdujące się w aktach kapitałowych. W aktach tych znajdowała się kserokopia świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, której oryginał dołączył do wniosku o emeryturę, wystawione przez syndyka (...) Zakładów (...) w C. z dnia 30.11.1994r., z którego wynikało, że był zatrudniony w (...) w okresie od 05.12.1974r. do 30.11.1994r.,

i w tym okresie stale i w pełnym wymiarze, wykonywał prace na stanowisku ćwiekacz, określone w wykazie A, dziale VII poz. 14 rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku i w wykazie A, dział VII poz. 14 pkt. 4 stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7 lipca 1987 roku. (k. 5 ak, 37ae) Tam też była kserokopia świadectwa pracy wnioskodawcy z (...), z którego wynikało, że K. M. był zatrudniony w tym przedsiębiorstwie w okresie od 05.12.1974r. do 30.11.1994r., na stanowisku obuwnika montażysty. (k. 6ak)

Wnioskodawca w chwili składania wniosku nie pracował jest uprawniony do świadczenia przedemerytalnego. Nie należy do OFE.

Na podstawie zgromadzonych dokumentów organ rentowy ustalił na dzień 1 stycznia 1999 r. łączny okres podlegania ubezpieczeniom w wymiarze 27 lat i 2 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych. Nadto ustalono, że wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, oraz ukończył 60 lat.

Organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy w warunkach szczególnych wynikających z przedłożonego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30.11.1994 roku, gdyż zakład pracy nie określił dokładnie rodzaju wykonywanej pracy ściśle według przepisów rozporządzenia a ponadto podane stanowisko pracy nie jest zgodne ze stanowiskiem wymienionymi w akcie resortowym (k. 42 ae).

K. M. został przyjęty do Zakładów (...) w C. do pracy na podstawie umowy o pracę zawartą w dniu 04.12.1974 r. od dnia 05.12.1974r. początkowo na 3 miesięczny okres szkolenia, a po jego zakończeniu na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy na wydziale montażowym jako obuwnik montażysta na stanowisku ćwiekowania cholewek i czubków. Wydział montażu był ostatnim etapem produkcji obuwia. Dostawał cholewki i jego obowiązkiem było złożenie gotowego buta korzystając z pozostałych elementów spodowych, zakładek, podnosków. Ćwiekowanie związane jest z klejeniem wyrobów przemysłu skórzanego. Wykonywane było ręcznie lub na maszynie. Proces ćwiekowania odbywał się przy taśmie – jeden stał obok drugiego. Praca przy ćwiekowaniu polegała na tym, że do maszyny wsypywało się klej w granulach i ten klej pod wpływem wysokiej temperatury rozpuszczał się do stanu ciekłego. Cholewkę z kopytem zakładało się w szczęki, one naciągały skórę na kopycie. Następował wytrysk kleju na podpodeszwę i noże zaprasowywały cholewkę z tym klejem. Wszystko to operowało się nogą i ręcznie. Było bardzo gorąco, bo obok było źródło ciepła, które każdą cholewkę podgrzewało i zmiękczało. Ćwiekarka była nagrzana, od podgrzanego kleju wydzielaly się opary. Były też opary z oleju, bo maszyna była hydrauliczna. Wnioskodawca brał spody, podgrzewał cholewki żeby zmiękły, nakładał na kopyta i wkładał do maszyny z klejami termoplastycznymi pod temperaturą. Klej pobierała go maszyna i przy jego pobieraniu wydzielaly się opary kleju i dym. Następnie naciągał w ćwiekarce cholewkę ręcznie i wkładał do maszyny, która zaprasowywała cholewkę.

Przy ćwiekowaniu pracował po 8 godzin na 2 zmiany. Praca była na akord. Pracownicy stojący obok siebie wykonywali różne czynności klejowe. Przy taśmie pracowało ok. 30 osób. Przy taśmie przy kolejnych maszynach wykonywali swoją pracę montażysty wykonujący inne czynności przy produkcji obuwia, np. ćwiekowanie pięt, drasanie. Taśm było 10 na 1 hali.

Wnioskodawca wdychał opary kleju, acetonu, rozpuszczalników. Wszystko odbywało się w jednym pomieszczeniu, był huk. Na hali był hałas, jednocześnie pracowało wiele maszyn.

Na stanowisku obuwnika montażysty wykonującego prace przy ćwiekowaniu wnioskodawca pracował przez cały okres swojej aktywności zawodowej. Nigdy w (...) nie pracował na innym stanowisku i nie wykonywał innych prac niż ćwiekowanie cholewek i czubków. Taki sam rodzaj pracy wykonywał po upadku (...) Zakładów (...) po podjęciu zatrudnienia w powstałych na tej samej bazie Zakładach Produkcji (...) SA w C. w okresie od 18.10.1995r. do 31.05.1996r.

Tam również pracował na stanowisku obuwnika montażysty jako ćwiekarz na ćwiekarce przy ćwiekowaniu obuwia, na tych samych maszynach jakie obsługiwał w (...). (...) powstał na bazie (...) i wykorzystywał te same maszyny. Z (...) wnioskodawca nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: (akta osobowe i zawarte w nich umowy o pracę oraz angaże – k.14 as, zeznania świadków: J. D. k. 24-24v as, T. M. k. 24v as,, zeznania wnioskodawcy k. 23as-23v, 24as)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody. Przystępując do oceny dowodów osobowych należy stwierdzić, że przesłuchani w sprawie świadkowie to osoby obce dla wnioskodawcy.

J. D. i T. M. to osoby obce dla wnioskodawcy, były zatrudnione w tym samym zakładzie pracy. T. M. identycznie jak wnioskodawca, tyle że od 1974 do 1994r. pracował w (...) jako świekarz obsługujący świekarkę albo przy ręcznym świekowaniu, na stanowisku obuwnika montażysty na wydziale montażu, obok wnioskodawcy, wykonywał identyczną czynność przy produkcji buta. Tak samo jak wnioskodawca otrzymał z zakładu pracy świadectwo pracy w warunkach szczególnych. Świadek aktualnie ubiega się z tego tytułu o emeryturę. ZUS podobnie jak wnioskodawcy nie uznał świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych i odmówił prawa do emerytury. Aktualnie świadek odwołał się od tej decyzji. Sprawa jest na etapie przekazywania do Sądu.

J. D. tak samo jak wnioskodawca od 1972 roku do końca istnienia (...) pracował jako pracownik produkcji na wydziale montażu, był mistrzem montażu.

Świadkowie mieli bezpośredni wgląd i styczność z wykonywanymi przez wnioskodawcę czynnościami. Dysponowali niezbędnymi wiadomościami w zakresie charakteru czynności wykonywanych przez wnioskodawcę, jego obowiązków, warunków zatrudnienia i zasad organizacji pracy. Zeznania świadków są logiczne i spójne, korelują ze sobą nawzajem i z zeznaniami skarżącego. Nie ma podstaw, by kwestionować ich zeznania i zarzucać im nieprawdę czy stronniczość.

W związku z powyższym Sąd obdarzył w całości wiarą zeznania wszystkich zeznających w sprawie świadków. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez K. M. uznając je za jasne, pełne, logiczne, spójne z zeznaniami świadków oraz analizą dowodów w postaci dokumentów, w szczególności ze znajdującymi się w aktach osobowych angażami i pismami pracodawcy.

Sąd obdarzył wiarą zgromadzone w sprawie dowody nieosobowe w postaci dokumentów, znajdujących się w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych. Były one przechowywane przez uprawniony podmiot, nie noszą śladów podrobienia ani przerobienia. Ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron, nie budziły one również wątpliwości Sądu. W aktach tych znajdują się angaże, pisma pracodawcy, na podstawie których, w powiązaniu z zeznaniami wnioskodawcy i świadków, możliwe było ustalenie okresów pracy i zakresu obowiązków skarżącego.

Odwołanie K. M. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748), zwanej dalej ustawą FUS, kobietom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ustęp 2. artykułu 32 stanowi, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Zgodnie z ustępem 4 wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z § 2 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Według § 3 cytowanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie, przepis art. 1 § 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zdaniem Sądu Okręgowego, całość zgromadzonego w przedmiotowym postępowaniu wiarygodnego materiału dowodowego przemawia za uznaniem, iż przez cały okres zatrudnienia w (...), po zakończeniu wstępnego okresu szkolenia tj. od 15.12.1974r. do 30.11.1994r. – 19 lat, 11 miesięcy i 17 dni wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Przez ten okres wnioskodawca wykonywał prace przy klejeniu i wykańczaniu wyrobów przemysłu skórzanego jako obuwnik montażysta przy ćwiekowaniu obuwia

K. M. jako obuwnik montażysta - ćwiekarz wykonywał prace w szczególnych warunkach związane klejeniem i wykańczaniem wyrobów przemysłu skórzanego wskazane w wykazie A, dziale VII poz. 14 załącznika do wskazanego rozporządzenia. Szczegółowe stanowiska wskazano w zarządzeniu Nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. Urz. MG z dnia 3 sierpnia 1987 r.). Stanowisko odnoszące się do pracy wnioskodawcy jest stanowisko wskazane w wykazie A, dziale VII poz. 14 pkt 4.

Jak wynika zatem z powyższych ustaleń K. M. legitymuje się ogólnym stażem pracy wynoszącym ponad 25 lat, ma ukończone 60 lat życia oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W niniejszym postępowaniu ustalono również, iż wnioskodawca legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym ponad wymagane 15 lat, gdyż udowodnił co najmniej 19 lat i 11 miesięcy. Dodatkowym okresem takiej pracy jest okres zatrudnienia w charakterze ćwiekarza w (...) SA od 18.10.1995r. do 31.05.1996r.

Tym samym spełnione są wszelkie przesłanki ustalenia mu prawa do emerytury od dnia (...) roku tj. od dnia złożenia wniosku.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.